

اثرات افزودن تائورین در دو رقیق‌کننده با پایه تریس - زرده تخم‌مرغ و بایوکسل بر

فراسنجه‌های حرکتی و کیفی اسپرم منجمد - یخ‌گشایی گاو میش

رحیم بهشتی^{۱*}، اصغر کاظم علیلو^۲، جمشید قیاسی قلعه‌کندی^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر، گروه دامپزشکی، شبستر، ایران

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شبستر، گروه علوم دامی، شبستر، ایران

*rahimbeheshti@gmail.com

هدف از این تحقیق بررسی اثرات افزودن تائورین در دو رقیق‌کننده با پایه تریس - زرده تخم‌مرغ و بایوکسل بر فراسنجه‌های حرکتی و کیفی اسپرم منجمد - ذوب‌شده گاو میش است. نمونه‌های منی با استفاده از رقیق‌کننده تریس - زرده تخم‌مرغ و بایوکسل، به همراه سطوح ۷۵، ۱۲۵ و ۱۷۵ میلی‌مول در میلی‌لیتر رقیق‌کننده، مخلوط شدند و متعاقب آن نمونه‌های منی در پایوت‌های ۰/۵ میلی‌لیتری فرانسوی با استفاده از نیتروژن مایع، منجمد شده و در داخل کانتینرهای حاوی نیتروژن مایع نگهداری شدند. پس از گذشت ۷۲ ساعت از زمان انجماد، نمونه‌ها یخ‌گشایی شده و بررسی میزان تحرک، درصد اسپرماتوزوئیدها با غشای پلاسمایی سالم و نیز آکروزوم‌های سالم، به ترتیب با استفاده از سیستم ارزیابی کامپیوتری الگوی تحرک اسپرم (CASA)، آزمایش HOST و نیز رنگ‌آمیزی ائوزین - نیگروزین مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج به‌دست‌آمده نشان داد، افزودن تائورین (۱۷۵ میلی‌مول در میلی‌لیتر) در بایوکسل و تریس، باعث افزایش میزان تحرک و تحرک پیش‌رونده پس از ذوب شد. هم‌چنین درصد اسپرماتوزوئیدها با غشای پلاسمایی سالم و یکپارچه و نیز آکروزوم‌های سالم در تمام گروه‌های آزمایشی نسبت به گروه شاهد بهبود یافت. به‌طور کلی نتایج به‌دست‌آمده در این تحقیق نشان داد که افزودن زیاد تائورین (۱۷۵ میلی‌مول در میلی‌لیتر) در رقیق‌کننده تریس زرده تخم و بایوکسل برای انجماد منی گاو میش باعث افزایش میزان تحرک و کاهش آسیب وارده به آکروزوم و غشای پلاسمایی اسپرماتوزوئیدها پس از ذوب شد.

واژگان کلیدی: اسپرماتوزوئید، تائورین، تریس، بایوکسل، گاو میش